

מסכת כלים

פרק יט

א. המפרק את המטה להטבילה, והנוגע בתכלין, טהור. החבל מאימתי הוא חבור למטה, משוּסְרָג בזה שלשה בתים. והנוגע מן הקושר ולפנים, טמא. מן הקושר ולחוץ, טהור. נימי הקושר, הנוגע בצרכו, טמא. וכמה הוא צרכו, רבי יהודה אומר, שלש אצבעות:

ב. החבל היוצא מן המטה, עד חמשה טפחים, טהור. מחמשה ועד עשרה, טמא. מעשרה ולחוץ, טהור, שבו קושרין את הפסחים, ומשלישין את המטות:

ג. מזרן היוצא מן המטה, כל שהוא, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, עד עשרה טפחים. שרי מזרן, שבועה טפחים, כדי לעשותו חבק לחמור:

ד. נשא הזב על המטה ועל המזרן, מטמא שנים ופוסל אחד, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, נשא הזב על המטה ועל המזרן, עשרה טפחים, מטמא שנים ופוסל אחד. מעשרה ולחוץ, מטמא אחד

וּפּוֹסֵל אֶחָד. נִשָּׂא עַל הַמִּזְרוֹן, מַעֲשֶׂה וְלִפְנִים, טָמֵא. מַעֲשֶׂה וְלַחֲוִץ, טָהוֹר:

ה. מִטָּה נִשְׁהִיָּתָה טָמֵאָה מִדָּרֶס, וְכִרְדָּ לָהּ מִזְרוֹן, כָּלָה טָמֵאָה מִדָּרֶס. פְּרִשָּׁה, הִיא טָמֵאָה מִדָּרֶס, וְהַמִּזְרוֹן מִגַּע מִדָּרֶס. הִיָּתָה טָמֵאָה טָמֵאָת שְׁבָעָה, וְכִרְדָּ לָהּ מִזְרוֹן, כָּלָה טָמֵאָה טָמֵאָת שְׁבָעָה. פְּרִשָּׁה, הִיא טָמֵאָה טָמֵאָת שְׁבָעָה, וְהַמִּזְרוֹן טָמֵא טָמֵאָת עָרֵב. הִיָּתָה טָמֵאָה טָמֵאָת עָרֵב, וְכִרְדָּ לָהּ מִזְרוֹן, כָּלָה טָמֵאָה טָמֵאָת עָרֵב. פְּרִשָּׁה, הִיא טָמֵאָה טָמֵאָת עָרֵב, וְהַמִּזְרוֹן טָהוֹר:

ו. מִטָּה נִשְׁכַּרְדָּ לָהּ מִזְרוֹן, וְנִגַּע בָּהֶן הֵמֶת, טָמֵאִין טָמֵאָת שְׁבָעָה. פְּרִשׁוֹ, טָמֵאִין טָמֵאָת שְׁבָעָה. נִגַּע בָּהֶן הַשָּׂרִץ, טָמֵאִין טָמֵאָת עָרֵב. פְּרִשׁוֹ, טָמֵאִין טָמֵאָת עָרֵב. מִטָּה נִשְׁטָלוּ שְׁתֵּי אֲרָכוֹת שָׁלָה וְעָשָׂה לָהּ חֲדָשׁוֹת, וְלֹא נִשְׁנָה אֶת הַנִּקְבִּים, נִשְׁתַּכְּרוּ חֲדָשׁוֹת, טָמֵאָה. וַיִּשְׁנֹת, טָהוֹרָה, שֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֵר הַיִּשְׁנֹת:

ז. תִּבָּה נִשְׁפָּתְתָה מִלְמַעְלָה, טָמֵאָה טָמֵא מֵת. נִפְתְּתָה מִלְמַעְלָה, טָמֵאָה טָמֵא מֵת. נִפְתְּתָה מִלְמַטָּה, טָהוֹרָה. מְגוּרוֹת שָׁבָה, טָמֵאוֹת, וְאֵינָם חֲבוּר לָהּ:

ח. הַתּוֹרֵמֶל נִשְׁנַפְּתָה כִּיס נִשְׁכָּתוּכוֹ, טָמֵא, וְאֵינּוּ חֲבוּר לוֹ. הַחֲמַת שְׂבִיצִים שָׁלָה מִקְבְּלוֹת עֲמָה, וְנִפְתְּתָה, טָהוֹרוֹת, שְׂאִינָם מִקְבְּלוֹת

ט. תִּבְהַּ נִשְׁפָּתְתָהּ מִצְדָּהּ, טִמְאָה מִדָּרְס וְטִמְאָה מֵת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
אִימָתִי, בְּזִמָּן נִשְׁאִינָה גְבוּהָהּ עֲשָׂרָה טַפָּחִים, אוֹ נִשְׁאִין לָהּ לְזִבְז טַפָּח.
נִפְתָּחָה מִלְמַעְלָן, טִמְאָה טִמְאָה מֵת. נִפְתָּחָה מִלְמַטָּן, רַבִּי מֵאִיר מְטִמָּא.
וְחֻכָּמִים מְטַהֲרִין, מִפְּנֵי נִשְׁבָּטֵל הָעֵקֶר, בְּטֹלָה הַטְּפִלָּה:

י. מִשְׁפָּלֶת נִשְׁנַפְתָּהּ מִלְקָבֶל רְמוּנִים, רַבִּי מֵאִיר מְטִמָּא. וְחֻכָּמִים
מְטַהֲרִים, מִפְּנֵי נִשְׁבָּטֵל הָעֵקֶר, בְּטֹלָה הַטְּפִלָּה: